

tage Sagen op til en velvillig Overvejelse. Det er det, jeg for mit Vedkommende har lovet, og det har jeg ogsaa gjort. Naar jeg for mit Vedkommende tager den Stilling, at jeg ønsker at stemme for det foreliggende Lovforslag, er det ud fra det Kendskab, jeg har faaet til Forholdene netop i Aarhus, hvor Byraadet den Dag gav os Lejlighed til baade at se det forskellige skriftlige Materiale, der forelaa, og at se, hvorledes Forholdene laa ude omkring med Hensyn til ledige Lejligheder. Jeg for mit Vedkommende agter altsaa at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Rytter: Jeg for mit Vedkommende er meget betænkelig ved det foreliggende Lovforslag. Jeg maa indrømme den højtærede Justitsminister, at han har begrænset Lovforslaget meget stærkt for at undgaa al den Tvivl, der kan rejse sig overfor den Slags Love. Men Lovforslaget griber ind i allerede afsluttede Kontrakter paa en meget kraftig Maade, og det finder jeg uberettiget. Dernæst er jeg betænkelig ved Bestemmelsen i § 5 om, at Afgørelserne ikke kan komme for Domstolene. Jeg synes ikke, vi her i Rigsdagen paa Forhaand kan sige om nogen Afgørelse, at den ikke kan komme for Domstolen, og derfor vil jeg i alt Fald henstille til den højtærede Justitsminister, om han ikke kunde tænke sig at lade § 5 udgaa.

Den højtærede Justitsminister har opstillet mange Begrænsninger, men det forekommer mig, at derved bliver ogsaa Loven temmelig overflødig. Der er to Forhold, hvorunder den kan komme til at spille en Rolle, nemlig i de Tilfælde, hvor Ejeren er raadig over Situationen, eller i de Tilfælde, hvor Lejeren er det. Naar Ejeren er det, nemlig naar Lejligheden ikke er udlejet, forekommer det mig, at man maa kunne ordne Sagen ad privat Vej; vedkommende Ejer er jo ikke særligt interesseret i at have en uudlejet Lejlighed. Og naar Lejeren er raadig over Situationen, nemlig naar han enten har en anden Lejlighed eller ikke nødvendigvis behøver at flytte ind straks, tror jeg ogsaa, der vil være Mulighed for et privat Arrangement mellem de paagældende. Derfor vil jeg henstille til Ministeren, om han ikke kunde tænke sig at gribe ind paa den Maade, at han opfordrede til private Aftaler i stor Udstrækning paa dette Omraade. Det vil i Virkeligheden gaa akkurat lige saa hurtigt, thi ogsaa efter Lovforslaget, som det er affattet, skal der jo træffes Afgørelse for det enkelte konkrete Tilfælde.

De Oplysninger, der foreligger, er selvfølgelig korrekte, saa vidt som man overhovedet kan skaffe Oplysninger i den Slags Sager, men man maa jo ikke overse, at det er næsten umuligt at faa paalidelige Oplysninger, der stemmer med de faktiske Forhold. Det ved den højtærede Justitsminister f. Eks. fra Odense; ifølge de Oplysninger, der forelaa offentlig i Fjor angaaende Odense, vilde der dér blive stor Bolignød til April Flyttedag, men det viste sig, da vi kom til April Flyttedag, at der oven i Købet var to Lejligheder, som stod til Disposition for Bolignævnet, men som ikke blev udlejet. Det viste sig altsaa, at Forholdene derovre klarede sig.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen sagde, at han ikke kunde forstaa, at nogen kunde være imod dette Forslag, navnlig da de Medlemmer, der interesserer sig for det kommunale Selvstyre. Denne Argumentation forstaaer jeg ikke. Her er overhovedet ikke Tale om kommunalt Selvstyre, her er ikke Tale om, at Kommunerne skal give almindelige Regler, men her er Tale om, at Kommunerne skal afgøre vedkommende Enkeltpersoners Forhold, idet der i Lovforslaget udtrykkeligt staar: „og hans Forhold i øvrigt taler derfor“. Der bliver her lagt en Virksomhed over til Kommunalbestyrelsen, som jeg synes er meget uheldig.

Jeg vil altsaa henstille til den højtærede Justitsminister at overveje, om det — da Lovforslaget med de Begrænsninger, det har, dog ikke vil komme til at hjælpe stort — ikke var en Mulighed at nøjes med en Opfordring til at ordne Sagerne privat, eller om han i alt Fald ikke kunde tænke sig at lade Bestemmelsen i § 5 udgaa, thi jeg synes, som sagt, ikke, at vi her i Rigsdagen kan afskære Folk fra at bringe Afgørelser for Domstolene, der griber saa stærkt ind i bestaaende Kontrakter.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den venlige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Jeg er selvfølgelig ikke blind for — og det kan jo ingen være —, at en saadan Lov vil medføre mange Vanskeligheder i Praksis. Det er jo ogsaa derfor, Lovforslaget er begrænset saa stærkt, som det er blevet begrænset. Men det Hovedspørgsmaal, der har rejst sig for mig, og som jo maa rejse sig for enhver, er: Er det ikke rimeligt indenfor disse Grænser, hvis man kan, at vise et større Hensyn overfor de gamle Familier og overfor Familier med mange Børn, Familier, som maaske i længere Tid har beboet vedkommende Lejlighed og har